Advanced Commentary
for Sabbath School Lessons

4th Quarter 2021

EN FR ES RO ID

Deuteronomul în Noul Testament

Studiul 12, Trimestrul 4; 11-17 Decembrie 2021

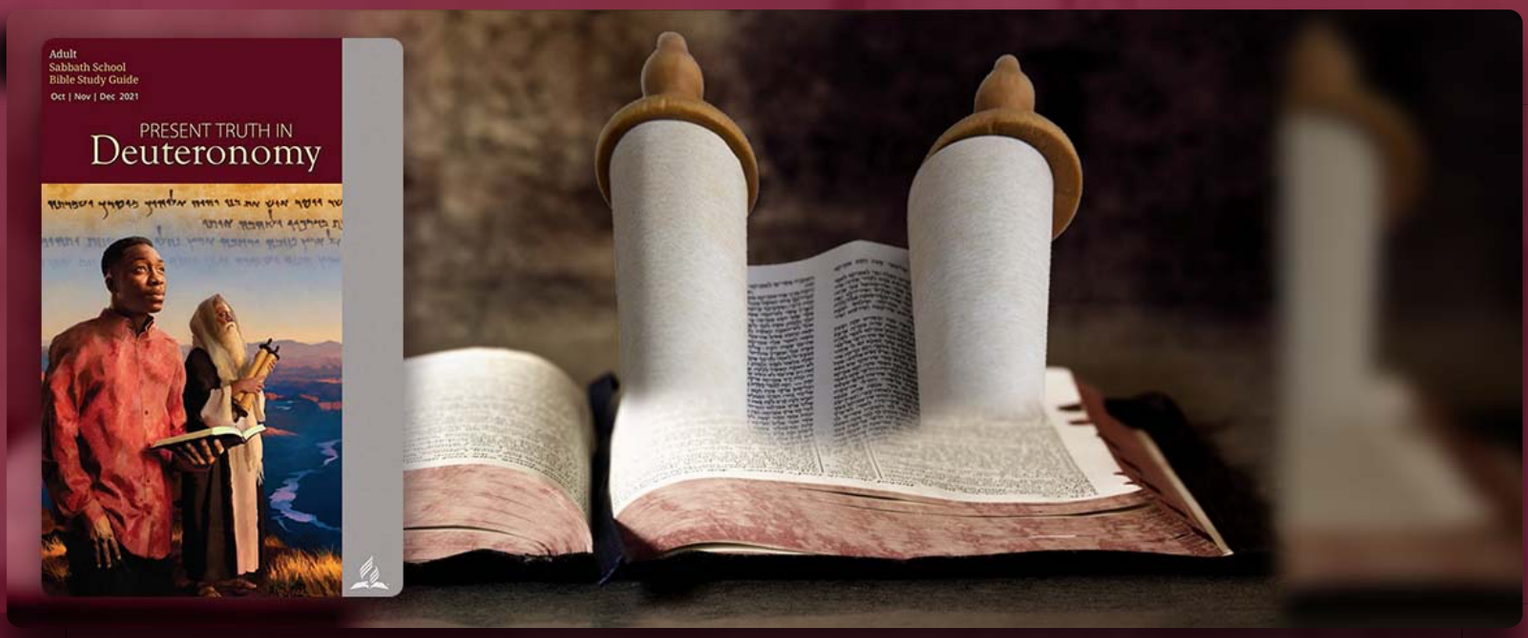

Distribuie acest Studiu

Sabat după-amiază, 11 Decembrie

Text de memorat:

Drept răspuns, Isus i-a zis: „Este scris: ‘Omul nu trăieşte numai cu pâine, ci cu orice cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu.’” Matei 4:4

Dacă Hristos, Creatorul universului (Ioan 1,3; Evrei 1,2), s-a umilit pe Sine însuşi crezând în toate scrierile profeţilor, atunci, oamenii de ce nu? Sunt ei mai mari decât El? Vei fi dumneata printre aceia despre care El a spus, „O, nepricepuţilor şi zăbavnici cu inima, când este vorba să credeţi tot ce au spus proorocii!” ? Luca 24,25.

Dacă însăşi Hristos a mâncat „smântână şi miere” cu scopul de a „lepăda răul, şi de a alege binele”, atunci, cum poţi tu să aştepţi să înveţi ce este corect şi ce este eronat dacă îţi închizi ochii ca să nu vezi şi urechile tale ca să nu auzi şi să rămâi în completă ignoranţă faţă de voinţa Sa? Fără a mânca „smântâna şi mierea” Sa, nu ar fi neprihănirea ta ca „o haină mânjită” de neprihănire proprie? (Isaia 64,6).

Duminică, 12 Decembrie

“Este scris”

Matei 4:1-11

Care este posibilitatea ca Isus să fi citat din cartea Deuteronom atunci când a fost ispitit de Satana în pustie?

Mal. 4:4, 5 „Aduceţi-vă aminte de Legea lui Moise, robul Meu, căruia i-am dat în Horeb

rânduieli şi porunci pentru tot Israelul! Iată, vă voi trimite pe prorocul Ilie înainte de a veni ziua Domnului, ziua aceea mare şi înfricoşată.”

Așadar, singura lege a lui Moise, de care suntem sfătuiți să ne amintim, este a treia parte a legii sale: legea morală, care constă în lucrurile care ne aparțin ca indivizi, lucrurile pe care noi ca indivizi trebuie să le îndeplinim, lucrurile care ne desăvârșesc caracterul, lucrurile care ne fac un popor peculiar. Prin urmare, trebuie să căutăm și să facem lucrurile cuprinse în legea morală a lui Moise - „Poruncile, legile și rânduielile”. Deut. 5:31.

Iar cea mai sigură modalitate de a selecta aceste elemente esențiale morale dintre acele lucruri care țin de sistemul ceremonial și legal, este să mergem la cartea Deuteronom. Această carte este rezumatul tuturor legilor și poruncilor pe care le-a vorbit Moise Israelului antic, ultimele sale cuvinte.

Ce putem învăța din felul în care Isus i-a răspuns lui Satana?

De aceea, Domnul însuși vă va da un semn: „Iată, fecioara va rămâne însărcinată, va naște un Fiu și-l va pune numele Emanuel. El va mânca smântână (unt KJV) și miere până va ști să lepede răul și să aleagă binele.” Is. 7:14, 15.

Cu siguranță, toți suntem de acord că acest pasaj al Scripturii este o previziune a lui Emanuel din Matei 1:23 - Hristos la prima Sa venire. Totuși, faptul că Hristos a mâncat orice fel de mâncare îngăduită și a fost chiar acuzat că este un „om mâncăcios și băutor de vin” (Luca 7:34), mâncând cu „vameșii și păcătoșii” (Marcu 2:16), face clar faptul că această dietă cu „unt și miere” nu este literală. Mai mult decât atât, faptul că untul și mierea nu au absolut nicio virtute pentru a-l înzestra pe cineva cu înțelepciune și știință de a alege binele și de a lepăda răul, nu, nu mai mult decât alte produse alimentare, arată concludent că aceste „unt și miere” sunt figurative a ceva special, la fel cum muștele și albinele din Isaia 7:18 sunt figurative ale Egiptului și Asiriei. Și ce altceva ar putea fi decât mâncare spirituală, ceea ce construiește un caracter moral, asta face ca cineva să „lepede răul și să aleagă binele?” Și din ce altă sursă decât Scripturile ar putea să vină o astfel de mâncare? Și în plus, ce altceva, ar putea reprezenta mierea decât dulceața Duhul lui Dumnezeu care binecuvântează studiul sincer al tuturor și simpla credință în Cuvânt?

Prin urmare, în mod vădit, acest simbolism cu unt și miere ne spune în mod infailibil că Emanuel, Hristos, a fost capabil să discearnă și să învingă păcatul prin studiul Bibliei - prin digerarea conținutului ei și permițându-i să devină o parte din El. Aceasta a fost cea mai dulce dietă a Sa, după cum ne dezvăluie mierea simbolică. Astfel, „El le-a zis: Eu am de mâncat o mâncare pe care voi n-o cunoașteți” (Ioan 4:32) și, „Este scris: Omul nu trăiește numai cu pâine, ci cu orice cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu.” Mat. 4: 4.

Prin urmare, este evident adevărul că Creștinismul este o plantă spirituală, care se hrănește cu Cuvântul lui Dumnezeu, așa cum este desfășurat de dulcele Spirit al Adevărului. În consecință, dacă Hristos, Exemplul nostru, „a crescut în înțelepciune... și era tot mai plăcut înaintea lui Dumnezeu și înaintea oamenilor” (Luca 2:52), atunci este și mai esențial ca noi, urmașii Săi, să trăim prin același Cuvânt, cu același unt și miere, dacă dorim să avem un Creștinism adevărat, care să mențină și să păstreze viața. Într-adevăr, exact aceasta ni se spune în versetele următoare ale profeției lui Isaia:

„În ziua aceea, fiecare va hrăni numai o juncă și două oi, și vor da un așa belșug de lapte încât vor mânca smântână; căci cu smântână și cu miere se vor hrăni toți cei ce vor rămâne în țară." Is. 7:21, 22.

În aceste versete Inspirația ne îndreaptă atenția asupra a trei creaturi producătoare de unt - două oi și o juncă, și prevede că doar cei care mănâncă din produsele lor vor avea dreptul să trăiască în „țară" - în țara poporului lui Dumnezeu. Nimeni alții, nu, nimeni alții, nu vor fi acolo.

Deoarece, numai acelora care mănâncă din unt, cei care învață astfel să lepede răul și să aleagă binele, li se va permite să trăiască în țara sfântă, cu atât mai evident este că untul este figurativ al hranei spirituale. Și având în vedere faptul că sursa lor de aprovizionare sunt cele două oi și junca, este absolut necesar să explorăm pe tărâmul acestui simbolism biblic pentru a le găsi însemnătatea.

Cele două oi, de același fel și nu tinere, sunt în mod evident simboluri ale Vechiului și Noului Testament, Cuvântul, care îi face în stare pe posesorii săi „să aleagă binele și să lepede răul”. Iar vaca fiind tânără, și prin urmare, mai recentă decât oile, și de asemenea, fiind de dimensiuni mai mari decât ele, prin urmare, ea poate fi doar simbol al scrierilor inspirate de origine ulterioară și cu un volum mai mare decât Biblia Însuși. Sunt singurele, în afară de Biblie, cele care ne aduc „mărturia lui Isus:...

căci mărturia lui Isus este Duhul Proorociei” (Apoc. 19:10) - interpretarea inspirată a Scripturilor.

De asemenea, trebuie remarcat faptul că acest unt și această miere sunt produse în epoca creștină, în perioada în care ambele oi, ambele Testamente, există și, de asemenea, în perioada în care Duhul Proorociei lucrează.

Luni, 13 Decembrie

A căuta la faţa omului

Deuteronom 10:17-19, Fapte 10:34,

Romani 2:11, Galateni 2:6, Efeseni 6:9, Coloseni 3:25, 1 Petru 1:17

De unde știm că Dumnezeu nu oferă respect persoanelor?

Is. 3: 1-4 – „Domnul Dumnezeul oștirilor va lua din Ierusalim și din Iuda orice sprijin și orice mijloc de trai, orice izvor de pâine și orice izvor de apă, pe viteaz și pe omul de război, pe judecător și pe proroc, pe ghicitor și pe bătrân, pe căpetenia peste cincizeci și pe dregător, pe sfetnic, pe meșteșugarul ales și pe vrăjitorul iscusit. Le voi da băieți drept căpetenii – zice Domnul – și niște copii vor stăpâni peste ei.”

De mai bine de un secol, noi, ca adventiști de ziua a șaptea, predicăm lucrarea Judecății celor morți și ar trebui să vedem acum cu ușurință că atunci când începe Judecata celor vii, aceasta va despărți pe sfinți de păcătoși - grâul de neghina (Matei 13:30), peștii buni de peștii răi (Mat. 13:47, 48), oile de capre (Mat. 25: 32-46), fecioarele înțelepte de cele neînțelepte (Matei 25: 1-13).

Prin urmare, în mod clar, Isaia 3: 1-4 dezvăluie faptul că, printre cei care se află pierduți, se numără unii dintre oamenii puternici, bărbați de război, judecători și profeți (profesori de religie), prudenți și bătrâni, căpitani și onorabili, consilieri și meșteri excelenți și oratori elocvenți și că Dumnezeu nu are respect față de persoane, ci doar de păcătoși penitenți; El nu este dependent de așa-numiții oameni mari.

Cei care s-au înălțat pe ei înșiși și care au determinat astfel pe poporul Său să urmeze oamenii învățați în loc de Inspirație și

Adevărul progresiv al Domnului, toți vor fi luați ca pleava!

Marţi, 14Decembrie

Blestemat este cel atârnat pe lemn

Galateni 3:1-14, Deuteronomul 27:26, Deuteronomul 21:22, 23

Nu suntem mântuiți prin faptele legii. Atunci cum ne salvează păzirea poruncilor?

Iacov 2:19, 20 – „Tu crezi că Dumnezeu este unul și bine faci; dar și dracii cred... și se înfioară! Vrei, dar, să înțelegi, om nesocotit, că credința fără fapte este zadarnică?”

Ascultați de „toate poruncile, legile și hotărârile” din legea morală a lui Moise, vedeți, aceasta este dovada că v-ați născut din nou, că ați fost înzestrat cu putere de sus, că sunteți capabil să alegeți binele și să lepădați răul, că sunteți fii ai lui Dumnezeu. Păzirea legilor și poruncilor în Domnul, este lumina și scutul vieții tale. Este semnul exterior că prin viața lui Hristos ai biruit pe Vrăjmașul sufletului și trupului tău. Prin urmare, acest sistem de închinare este cu adevărat Neprihănirea prin credință care aduce neprihănirea lui Hristos în poporul lui Dumnezeu.

Miercuri, 15 Decembrie

“Un proroc ca tine”

Deuteronomul 18:15-19, Fapte 3:22, Fapte 7:37

Deuteronomul 18:15 și Faptele apostolilor 7:37 ne arată spre Isus despre care a vorbit prorocul. Faptele apostolilor 3:19-21 ne spune că Isus va rămâne în cer până la vremurile aşezării din nou (restabilirii KJV) a tuturor lucrurilor.

Când va avea loc această aşezare din nou, restabilire?

Fapte 3:19-21: „Pocăiţi-vă, deci, şi întoarceţi-vă la Dumnezeu, ca să vi se şteargă păcatele, ca să vină de la Domnul vremurile de înviorare, şi să trimită pe Cel ce a fost rânduit mai dinainte pentru voi: pe Isus Hristos, pe care cerul trebuie să-L primească, până la vremurile aşezării din nou a tuturor lucrurilor: despre aceste vremuri a vorbit Dumnezeu prin gura tuturor sfinţilor Săi prooroci din vechime”.

Aici ni se spune că cerurile trebuie să-L primească pe Domnul, nu pentru totdeauna, ci până la vremurile „aşezării din nou a tuturor lucrurilor”. El se va întoarce pe pământ în timpul de restaurare.

Să fie această întoarcere neașteptată? Sau Domnul va trimite mai întâi pe cineva care să-I pregătească calea? Și dacă cineva va precede venirea Lui, cine va fi? „El le-a răspuns: „Ilie va veni întâi; şi va aşeza din nou toate lucrurile”, Marcu 9:12. Domnul declară prin profetul Maleahi:

Mal. 3:1; 4:5: „Iată, voi trimite pe solul Meu; el va pregăti calea înaintea Mea. Şi deodată va intra în Templul Său Domnul pe care-L căutaţi: Solul legământului, pe care-L doriţi; iată că vine, zice Domnul oştirilor ... Iată, vă voi trimite pe proorocul Ilie, înainte de a veni ziua Domnului, ziua aceea mare şi înfricoşată”.

Aici Scriptura arată că va apărea mai întâi cineva în puterea și duhul profetului Ilie și nu doar va pregăti calea, ci va și restaura toate lucrurile. Este clar că mesajul lui Ilie va restaura toate lucrurile în ziua mare si înfricosată a Domnului,

ziua restabilirii, ziua în care Domnul vine în templul Lui, Biserica. Duhul lui Ilie a fost un duh împotriva idolatriei și puterea lui era o putere de a distruge pe toți cei care îi conduceau pe alții la idolatrie și de a curăța.

Mal. 3:2, 3: „Cine va putea să sufere însă ziua venirii Lui? Cine va rămâne în picioare când Se va arăta El? Căci El va fi ca focul topitorului, şi ca leşia nălbitorului. El va şedea, va topi şi va curăţi argintul; va curăţi pe fiii lui Levi, îi va lămuri cum se lămureşte aurul şi argintul, şi vor aduce Domnului daruri neprihănite”.

La venirea Lui, El nu-i va lua pe sfinți în locașurile de sus, ci va purifica pe fiii lui Levi – conducerea; El va distruge pe liderii idolatriei. Din moment ce puritatea slujitorilor Lui va fi restaurată prima, restaurarea începe în

Biserică. Astfel va fi restaurată starea de pace și siguranță edenică, deoarece ni se spune că:

Is. 11:6-9: „Atunci lupul va locui împreună cu mielul, şi pardosul se va culca împreună cu iedul; viţelul, puiul de leu, şi vitele îngrăşate, vor fi împreună, şi le va mâna un copilaş; vaca şi ursoaica vor paşte la un loc, şi puii lor se vor culca împreună. Leul va mânca paie ca boul, pruncul de ţâţă se va juca la gura bortei năpârcii, şi copilul înţărcat va băga mâna în vizunia basilicului. Nu se va face nici un rău şi nici o pagubă pe tot muntele Meu cel Sfânt; căci pământul va fi plin de cunoştinţa Domnului, ca fundul mării de apele care-l acopăr”.

Așa a fost în Eden și așa va fi din nou dacă toate lucrurile vor fi restaurate și dacă profețiile se vor împlini.

Is. 11:10: „În ziua aceea, Vlăstarul lui Isai va

fi ca un steag pentru popoare; neamurile se vor întoarce la El, şi slava va fi locuinţa Lui”.

„În ziua aceea” – adică în ziua când pacea și siguranța edenice vor fi restaurate – atunci, nu după, împărăția lui Iuda și Israel va fi restaurată (Ezech. 37:16-28) și va fi pusă ca semn. Pe ea o vor căuta neamurile. Această restaurare a lui Iuda și Israel are loc în timpul de har, deoarece neamurile vor căuta „semnul”. Neamurile încă vor exista când pacea și siguranța vor fi restaurate în poporul lui Dumnezeu în timpul zilei mari și înfricoșate.

Joi, 16 Decembrie

Un lucru de temut

Evrei 10:28-31

Cum a căzut Israelul din vechime în mâinile lui Dumnezeu? Cum plănuiește Dumnezeu să salveze biserica de astăzi de atacurile lui Satana?

În mod firesc, s-ar crede că un popor pe care Dumnezeu la eliberat în mod miraculos de robie și cu care El a făcut ulterior la fel de miraculos o împărăție, nu va cădea niciodată acum că ei au ajuns puternici. Dar pierzând din vedere Puterea lor, au căzut din nou în robie! În slăbiciunea lor ca robi ai lui Faraon,

Dumnezeu le-a dat putere peste stăpânii lor egipteni; acum, în puterea lor ca stăpâni, El i-a adus la robie pentru națiunile care-i înconjurau! De două ori un miracol.

Aici este o dovadă pozitivă că Domnul ia înălțat și Domnul i-a coborât (2 Cronici 36: 13,23) „ca să se știe," spune El, „de la răsăritul soarelui până la apusul soarelui, că afară de Mine nu este Dumnezeu: Eu sunt Domnul și nu este altul." Is. 45: 6.

Pe parcursul timpului, cu împlinirea celor șaptezeci de ani despre care Ieremia a proorocit (Ieremia 29:10), Dumnezeu a adus încă o dată pe Israel în țara lor. Dar, pe măsură ce anii treceau, înlocuind generațiile vechi cu cele noi, Israelul și-a pierdut din vederea Tăria lui, de data aceasta atât de complet încât atunci când a venit în cele din urmă așteptatul Mesia, ei l-au respins, l-au răstignit și au scuipat l-au scuipat!

În răzbunare divină, Dumnezeu în mânia Sa, și-a întors fața de la ei și i-a dat pe mâna asupritorului, care a distrus templul și cetatea lor, i-a alungat din țara lor și i-a lăsat o rasă părăsită, fără Dumnezeu, fără monedă , fără țară, un popor urât de toate națiunile din ziua aceea până astăzi!

Totuși, nu toți au fost astfel alungați. Mulți dintre ei au avut ochii deschiși la faptul că mai marii lor acuzau în mod fals pe Domnul, aplicând greșit profețiile privitoare la El și înșelând poporul. Prin cei care au rămas credincioși, El a păstrat sămânța lui Israel. Acceptând pe Cristos și devenind creștini, acestor fii credincioși ai lui Iacov li s-au schimbat numele din Iudei în creștini, așa cum a fost prefigurat în schimbarea de Dumnezeu a numelui tatălui lor, din Iacov în

Israel și a bunicului lor din Avram în Avraam.

Începând cu 120 de ucenici umpluți cu Duhul Sfânt, această biserică iudeo-creștină a convertit 3.000 de suflete în ziua Cincizecimii prin prezentarea unei simple predici, însoțită de Duhul, și apoi „Domnul adăuga în fiecare zi la numărul lor pe cei ce erau mântuiți”. Fapte 2:47.

Acest mare seceriș de suflete, a înfuriat pe Satana atât de tare, încât pentru a se răzbuna a persecutat (biserica iudeo-creștină) care a născut copilul de parte bărbătească (Apocalipsa 12:13), pentru a-i împiedica să mai aducă convertiți și pentru ai împiedica pe care au reușit să fie deja convertiți, să se bucure de părtășie cu ea.

(Faptul inegalabil că copilul femeii, Hristos, care a fost „răpit la Dumnezeu”, Apocalipsa

12: 5, s-a născut în biserica iudaică și că biserica creștină a ieșit din cea iudaică, stabilește în mod solid că femeia este figurativ al slujitorilor credincioși

lui Dumnezeu atât în bisericile din vechiul, cât și în din Noul Testament.)

Ca rezultat al persecuției femeii, Satana în mod ironic, doar a ajutat mai degrabă decât să împiedice scopul divin. În realitate, în câmpul bisericii (Matei 13:38) a crescut doar „grâu”, și in „năvod” (Matei 13:47) s-au prins numai „pești” buni, deoarece într-o astfel de persecuție, numai cei credincioși au îndrăznit să ia poziție pentru Adevăr și pentru a deveni membri ai sectei urâte. Așa dar, văzând rezultatele opresiunii sale, și-a schimbat repede tactica.

„Prin edictele de toleranță”, spune Gibbon, „el

[Constantin] a înlăturat dezavantajele temporale care până în prezent au întârziat progresul creștinismului, iar miniștrii activi și numeroși au primit o permisiune gratis, o încurajare liberală, pentru a recomanda adevărurile sănătoase ale revelației fiecărui argument care ar putea afecta rațiunea sau evlavia omenirii. Echilibrul exact al celor două religii [creștină și păgână] a durat doar un moment ... Orașele care au semnalat un zel promițător prin distrugerea voluntară a templelor [păgâne], au fost distinse prin privilegii municipale și răsplătite cu donații populare... Mântuirea oamenilor obișnuiți a fost obținută cu un preț ușor, dacă este adevărat că, într-un an, au fost botezați la Roma, într-un an, doisprezece mii de bărbați pe lângă un număr proporțional de femei și copii și că: o îmbrăcăminte albă, cu douăzeci de piese de aur, a fost promisă de împărat fiecărui convertit.” Aceasta a fost „o lege a lui

Constantin, care a dat libertate tuturor sclavilor să îmbrățișeze creștinismul.”— Gibbon s Rome, vol.2, p. 273,274 (Milman Edition).

Imediat ce Satana a făcut ca agenții săi să înceteze să-i persecute pe creștini și să înceapă să se împrietenească cu ei, el ia înșelat să-l considere prieten, astfel, fiind scăpați de persecuția lui, ei au adormit spiritual; și pe când dormeau ei, el a semănat neghină.

Da, el a făcut o întoarcere completă și chiar i-a obligat pe păgâni să se alăture bisericii, astfel a aruncat din „gură apă ca un potop după femeie, ca să fie luată de inundații”. Apoc. 12:15. (KJV). Din persecutarea celor care doreau să se unească cu biserica, sa întors la persecutarea celor care nu doreau, pentru ca biserica să fie inundată de păgâni neconvertiți și, astfel, „să fie luată de inundații”. Apoc. 12:15.

Pentru a păstra mulțimea în întuneric în zilele reformatorilor, el și-a pus ghearele pe ei, apoi și-a deschis larg stingătorul împotriva luminii arzătoare, iar când a eșuat, a pus „predicatori adormiți să predice la un popor adormit”.--Mărturii, Vol. 2, p. 337.

Acest curs foarte reușit l-a urmat în mod neîntrerupt până acum și ca rezultat, biserica de azi este aproape înecată de neghină. Este, să zicem așa, infiltrat până în a cincea coloană.

„În acea noapte, eu am visat”, spune serva Domnului într-o viziune remarcabilă a acestei condiții, „că mă aflam în Battle Creek și priveam printr-un geam afară, unde am văzut o companie, mărșăluind în jurul casei, doi câte doi. Ei păşeau hotărâţi şi de neînduplecat. Îi cunoşteam bine şi m-am întors să deschid uşa salonului pentru a-i primi, însă m-am gândit să mă uit iarăşi. Scena s-a schimbat. Grupul acela avea acum înfăţişarea unei procesiuni catolice. Unul ducea în mână o cruce, altul o trestie. Iar pe când se apropiau, cel care ducea trestia a făcut un tur în jurul casei, spunând de trei ori: „Această casă este proscrisă. Bunurile trebuie confiscate. Ei au vorbit împotriva sfântului nostru ordin.” M-a cuprins spaima, am fugit din casă şi am ieşit prin uşa de la nord şi m-am pomenit în mijlocul acelei companii, dintre care pe câţiva îi cunoşteam, însă nu am îndrăznit să rostesc vreun cuvânt, de teamă să nu fiu trădată. Am căutat să găsesc un loc retras unde să pot plânge şi unde să mă pot ruga fără să întâlnesc priviri întrebătoare, înverşunate, oriunde m-aş fi întors. Repetam mereu: „O, de-aş putea înţelege ce se întâmplă! Dacă mi s-ar spune ce am spus sau ce am făcut!”

„Am plâns și m-am rugat mult când am văzut că ni se confirmă lucrurile. Am încercat să citesc simpatia celor din jurul meu și am observat chipurile mai multora despre care credeam că îmi vor vorbi și mă vor alina, dacă nu se temeau că erau observați de alții. Am făcut o încercare să scap din acea mulțime, însă, văzând că sunt urmărită, mi-am anulat intențiile. Am început să plâng tare și să spun: „O, de mi-ar spune măcar ce am făcut sau ce am spus!” Soțul meu, care dormea într-un pat tare în aceeași cameră, m-a auzit plângând tare și m-a trezit. Perna mea era udă de atâtea lacrimi, iar spiritul meu era descurajat.”—Mărturii, Vol. 1, p. 578.

Totuși, făgăduința este că inundația de neghină va rămâne acolo doar până la seceriș, timpul natural pentru separarea lor - sfârșitul lumii.

Atâta timp cât Satan poate continua cu succes această lucrare distructivă de inundare a bisericii, el nu va mișca nici un deget pentru a persecuta pe cineva pentru că sa alăturat ei, ca să nu-și contracareze propriul design rău și prin aceasta să-și frustreze agenții săi –râul, neghina. Pentru a asigura succesul acestei lucrări înșelătoare, el scoate afară pe cei care îndrăznesc să trăiască o viață creștină consistentă acolo între neghină, în timp ce el merge cu stingătorul său pregătit, încercând să stingă orice scânteie de lumină.

În cele din urmă, totuși, așa cum dezvăluie profeția, lucrurile sunt schimbate, iar lunga controversă se termină prin faptul că Domnul smulge și distruge (Apocalipsa 12:16) agenții lui Satan, „râul” (neghina, peștii răi) și apoi luminează pământul cu slava îngerului Său (Apocalipsa 18: 1)!

Vineri, 17 Decembrie

Studiul viitor

Cât de recunoscători ar trebui să fim că Domnul ne hrănește cu „hrană la vreme potrivită”! Deși oamenii se omoară unii pe alții cu milioanele pentru a se elibera de jugul altei națiuni, Moise a eliberat Israelul din vechime fără vreo victimă. Acum ar trebui să știm că credința mută munții, în timp ce îndoiala distruge națiunile. Nu ar trebui să mai fim ne înțelepți și zăbavnici cu inima când este vorba să credem tot ce au scris profeții (Lu. 24:25) „Crede”, a fost deviza lui Isus și ar trebui să fie și a noastră. Cei care se îndoiesc nu vor intra niciodată în Împărăția Lui.

Aceste lucruri sunt scrise „ca voi să credeți...” Ioan 20:31.

Există o singură concluzie simplă la care puteți ajunge, și anume să acceptați din toată inima și **să vă conformați cu tot ceea ce au scris profeții**. Nimeni să nu vă abată atenția de la acest Adevăr.

Pentru studii viitoare, nu ezitați să ne contactați:

Whatsapp: (+63)961-954-0737, (+49)162-7444-628
contact@threeangelsherald.org

Jump To | Contact Us